

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.D. Iacobi Marchantii, Pastoris Et Decani Covviniensis
SS. Theolog. Professoris, Rationale Evangelizantivm**

Marchantius, Jacobus

Coloniae Agrippinae, 1661

De voce Turturis in terra nostra, sive de vocibus Ecclesiae pro Adventu
Domini suspirantis. Introductio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56372)

TRACTATUS I.
DE VOCE TURTURIS

IN TERRA NOSTRA,
SIVE

DE VOCIBUS ECCLESIAE
PRO ADVENTU DOMINI
SUSPIRANTIS.

INTRODUCTIO.

ECCLESIA nomine Turturis in facris Litteris solet designari, cum ob castitatem, tam ob gemitu, Hæc est enim illa de qua in Canticis: Pulchra sunt gena tua sicut Turturis, Hæc iterum illa est de qua Plaltes: Turtur invenit sibi nidum ubi ponat pullos suos, Nempe habet duas genas speciosas simplicitatem & puritatem, in his eius pulchritudo consistit, atque ad se oculos Sponsi rapit per has genas sacri amoris illicet. Habet & nidum in Cruce Christi, in vulneribus Crucifixi, hæc est arbor electa, in qua nidificat, hæc sunt altaria ad quæ volatum inquit per fidem & amorem; illucque deducit pullos suos, filios ex baptismo regeneratos, ut doceat eos illic nidulati, illic requiescere, illic gemituram elicere vocem. Habet & alterum nidum in saltitudine Bethleemica, in stabulo exco in rupe, quasi in fœcaminibus petra & caverna maceria. Ibi frequens vox eius, iuxta præseptum, & primum lectulum Sponsi sui in terra nidum pullos, provocat ad commorandum cum quiete filios suos, iuxta primum Sponsi sui altare, hoc est, iuxta præsepe, in quo se primum obtulit in Sacrificio maritino.

Itaque Ecclesia varia in Scripturis fortitur nomina, varias ob qualitates, & modo Columba, modo Turtur nominatur ob gemitum. Sed licet jugiter habeat quod gemat in hac solitudine, in hac plorationis convalle, a Sponso absens, Duo tamen præsertim tempora seligere videtur ad gemitum, quibus sponsum sibi repræsentat, vel ut proxime orientem, vel ut proxime morientem. Recolligit enim Passionem eius annuè per quadraginta dies, Recollit quoque Incarnationem, per aliquot hebdomadas prævias, quas tempus Adventus nominat, atque filios suos ad gemitum specialiter tunc excitat tribus potissimum de causis.

Ecclesia
Duob. præsertim temporib. gemit.
Ex 3. causis gemit. Ex tribus de jure runt Eccl.

Cant. I.

Psalm. 83.

S. Hieron.

Rationalis Evang. Tom. 3.

A

Iesse!

Iesse: O Clavis David! O Oriens! O Rex gentium!
O Emmanuel! His ergo vultungi voces nostras,
vota & lachrymola suspiria.

Secundo gemit & ipsa eo quod adventus iste &
redemptio per eum allata, adeo multis inefficax sit
& inutilis: Quia nimirum plerique adventum &
vitam, labores & sudores, sanguinem & mortem,
meritaque omnia Filii Dei reddunt per flagitiosam
suam vitam & conversationem non solum sibi inu-
tilia, sed etiam ad gravitatis damnationis cumu-
lum exprobranda. Dignum plane est id lachrymis
& gemitibus nostris factis isto tempore, quibus &
nostras eluamus culpas, ne eorum numero nume-
rari indigno accenseamur.

Tertio gemit Ecclesia cum iustis, ad ultimum
adventum suspirans, quando finem ac ipse pec-
ccatum & pravariatio, regnum peccati, & Sata-
nae imperium: quando etiam consummabitur
regnum Dei ac Christi, cum quo regnabunt & ec-
lecti. Omnia ergo ista repraesentantur patiter per
voce sitas O Sapientia! O Adonai! O Radix Jesse!
Etc. Nec enim haec solum fuere iustorum, ut
adveniret Redemptor: sed adhuc sunt voces Ec-
clesiae & Sanctorum, magno cordis clamore flagi-
tantium, ut efficaciter omnibus redemptio quam
attulit, & sanguis eius non sit solum propitiatio
pro peccatis nostris, sed & pro totius mundi. De-
nique & voces haec respirant ad consummatam re-
demptionem, per quam plene eruamus de pericu-
lis, de tenebris, de umbra mortis, de exilio & cap-
tivitate.

Haec porro tres jam dictae gemitus Turris
causa paulo plenius & attentius a nobis ruminan-
dae sunt factis Adventus Dominici tempore, paulo-
que plenius populo proponendae, ut gemitum ista
filius Turris, sive filius Ecclesiae, excutiant. Ideo
fusus has explicare aggredior, & primo quidem
de desideris SS. Patrum, ac eorum sacris gemitu-
bus mihi differendum est.

LECTIO I.

De gemitu & desiderio Patriarcharum
videndi Messiam.

Requentissima sunt testimonia in veteri Te-
stamento ardentium desideriorum, quibus
flagrabant corda iustorum, ab initio saeculi usque ad
Adventum Christi. licet enim mysterium Incarna-
tionis, Magnam pietatis sacramentum, absconditum
fuerit a saeculis in Deo, absconditum scilicet ab
hominibus in saeculi tenebris degentibus: semper
tamen specialis gratiae prerogativa aliquibus Dei
amicis insinuatum fuit, & lumine fidei, vel Pro-
phetiae agnitionum, & hoc quidem, ut Salvator o-
mnium saeculorum ab aliquibus omni saeculo ado-
raretur: & non solum qui sequebantur, sed &
qui praebant Christum, una voce clamarent: Be-

nedictus qui venit in nomine Domini: Deus Domi-
nus illuxit nobis.

Quapropter etiam Salvator, cum advenisset di-
cebat suis: Beati oculi, qui vident quae vos videntis
Dico vobis, quod multi Prophetae & Reges voluerunt
videre quae vos videtis, & non viderunt. Vide putas
oriebatur illud desiderium illorum, nisi quod iam
fidei luce collustrati, a longe aspicebant, & salu-
tabant venturum? Videant cum jam per specu-
lum & in aenigmate, unde & videntes dicti sunt,
facie autem ad faciem propius contuere exopta-
bant. Sed quoniam sunt Reges illi? qui Prophetae?
Singulos equidem certum ad calculum vocare
haud possumus, quia recte Salvatore multi sunt: &
soli illi adaequate numerus ille notus est, qui dig-
natione sua illis sui noticiam infudit. Aliquos ta-
men eorum ex sacris Scripturis agnitos percurra-
mus, & eorum ardentibus desideris nostra etiam
vota & gemitus conjugamus. Fuerunt illi no-
biscum membra eiusdem Columbae, eiusdem Turri-
ris gemitunda, filii eiusdem Ecclesiae ab Abelju-
sto inchoatae: immo fuere membra Christi no-
biscum, quia ipse Caput est omnium iustorum,
tam priorum quam posteriorum saeculorum. Sed
illi praecesserunt caput, ante illud exorti, illi ta-
men cohaerentes, ipsius nativitatem summo desi-
derio optantes & gementes. Sicut, quando homo
nascitur, licet manus antea egrediatur quam ca-
put, aut alia membra, ut fuit factum in Phareze,
non ideo desinunt juncta esse capiti, quod perfe-
cte necdum natum est: imo natura quodam im-
petu trahunt secum caput, ut nascantur, & totum
corpus apparens tandem lucem videat. Sic & in
corpore Christi mystico, Patriarchae & Sancti
antiqui membra fuere prius enata, capiti tamen
connexa, gemituum & desideriorum supernatu-
rali quodam attractu caput suum arrehaerentia, ut
in lucem tandem ederetur ex utero parvulantis
Synagoga, sive Ecclesiae antiquae lux, vita, & salus
omnium generationum in diem usque aeternitatis.

Primo igitur, nemini ambiguum esse potest
illos sublimes & Regios viros, ex quibus tor-
Reges prognati, & quorum se Deum Deus gloria-
tur: Ego sum Deus Abraham, Deus Isaac, Deus Ia-
cob, agnovisse & magno desiderio desi-terasse my-
sterium illud Incarnationis: quandoquidem ex
eorum semine Messias promissus fuerit. Nam A-
brahae dictum fuit: In semine tuo benedicentur om-
nes gentes. Quod semen illud, nisi Christus? Ita
interpretatur Apostolus ipse. Nempe in illo & per
illum omnes benedicendi, qui per fidem futuri
erant spirituales filii Abrahae: & tanquam stellae
innumerales caelo inferendi, ut fulgeant in per-
petuas aeternitates. Ideo & Abrahae divinus no-
men immutatum est, quia cum prius Abram nomi-
naretur, hoc est, Pater excellens, postea Abraham
dictus est, hoc est, Pater excelsae multitudinis,
multarum Patre gentium. Addita denique est no-
mini eius littera, H, sive, He, quae apud Hebraeos
significat

Ephes. 3.
Col. 3.

Psal. 117.

Luc. 10.

1. Cor. 13.

Gen. 38.

Exod. 3.

I.

Desiderium
Abrahae.

Gen. 32.

Gen. 15.

Rom. 9.

significat